

Sfântul Proroc Ilie

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

Cristesti1.mmb.ro

taranudanielkonstantin@gmail.com

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani

Localitatea Cristești, județul Botoșani

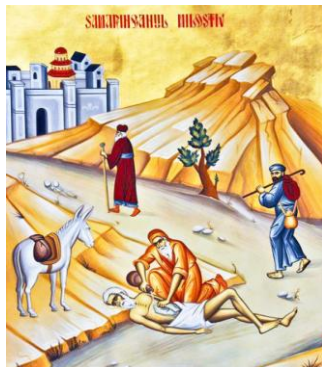
15 noiembrie 2020

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 36 † ANUL II

DUMINICĂ A DOVĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ CINCIZECIME

Evangelhia după Luca, cap. X, 25-37: „...În vremea aceea a venit la Iisus un învățător de lege, ispitindu-L și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața de veci? Dar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești în ea? Iar el, răspunzând, a zis: «Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși»”.

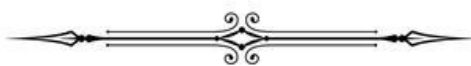
Celui care a întrebat cum poate să se mântuiască, Domnul i-a pus, la rândul lui, întrebarea: “Ce este scris în lege? Cum citești?”. Prin aceasta a arătat că pentru a dezlega orice nedumerire trebuie să ne folosim de cuvântul lui Dumnezeu; iar pentru a nu avea, îndeobște, nedumeriri, cel mai bine ar fi să citim mereu cuvântul lui Dumnezeu, să îl citim cu luare aminte, cu chibzuință, cu simțire, aplicându-l la viața noastră și împlinind cele privitoare la gânduri - prin gândurile noastre -, cele privitoare la simțăminte - prin simțămintele și stările noastre sufletești -, cele privitoare la fapte - prin faptele noastre. Cel ce ia aminte la cuvântul lui Dumnezeu culege înțelesuri luminoase cu privire la tot ce e în sine, împrejur de sine și mai presus de sine: cuvântul lui Dumnezeu îi lămurește datoriile pe care le are în orice întâmplare a vieții, înșirând pe firul conștiinței, ca niște mărgăritare de mult preț, sfintele îndreptări, iar conștiința îi va arăta mai apoi, limpede și în amănunt, ce și când să facă pentru a plăcea Domnului; îi potolește patimile, asupra cărora citirea cuvântului lui Dumnezeu are întotdeauna o înrăurire liniștitoare. **Oricare patimă te-ar tulbura, apucă-te să citești cuvântul lui Dumnezeu, și patima se va potoli treptat, până ce se va stinge de tot.** Cel care se îmbogățește cu cunoașterea cuvântului lui Dumnezeu va avea deasupra sa stâlpul de nor care i-a călăuzit pe israeliteni în pustie. (Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*, Sofia 1999, Buc.).

Căci „se pogora” firea omenească de la „Ierusalim”, adică de la viețuirea cea fără de turburare și pașnică, căci „Ierusalimul” se tâlcuiește „vedere a păcii”. „Se pogora” în „Ierihon” cel ce este în vale și jos, și înecăcios cu zăduful, adică în via

ța cea pătimasă. „Și a căzut între tâlhari”, adică între draci. „I-au dezbrăcat” pe om și l-au lipsit pe el de hainele faptei celei bune, atuncea „I-au rănit” cu rănile păcatului. Și „abia vie”, adică pe jumătate moartă, „au lăsat” firea omenească, ori pentru că sufletul este nemuritor, iar trupul muritor, întrucât o jumătate a omului este supusă morții; Iar prin „preot” și „levit”. Legea și Proorocii să îi înțelegi, căci Legea și Proorocii voiau să îndrepteze firea cea omenească, dar nu au putut. Căci zice Pavel: „Cu neputință este sânge de viței și de țapi a curăți păcatele” (Evrei 10,4). Iar Domnul și Dumnezeuul nostru. Cel Care pentru noi „blestem” S-a făcut (Galatmi 3, 13) și „samarinean” S-anumit (Ioan 8, 48), „mergând” - adică însăși aceasta făcându-o pricină a căii, și țel punând să ne vindece pe noi și nu trecând „pe alături” și în treacăt cercetându-ne pe noi, a venit la noi, și a petrecut împreună cu noi și a vorbit fără de nălucire. El „a legat rănile”, nelăsând răutatea a fi mai mult slobodă, ci legându-o pe dânsa și „a turnat untdelemn și vin”. „Untdelemn” fiind adică cuvântul învățăturii, care prin cele bune îndeamnă, iar „vin” cuvântul cel care prin cele mai înfricoșate aduce spre fapta cea bună. Deci de vreme ce prin acestea amândouă pe noi ne-a mântuit, zic adică prin Dumnezeuire [firea dumnezeiască] și prin omenire [firea omenească], pentru aceasta se zice cum că „a turnat untdelemn și vin”. Încă și în fiecare zi cei care se botează de rănile sufletului se izbăvesc, cu „untdelemnul” Mirului ungându-se, și îndată împărtășindu-se, și cu Dumnezeiescul Sânge „vinul” cuminecându-se. Și „a pus” Domnul firea noastră cea rănită „pe dobitocul său”, adică pe trupul Său, căci mădulare ale sale pe noi ne-a făcut, și părtași trupului Său; și jos zăcând noi, ne-a înălțat la vrednicia aceea, încât a fi un trup împreună cu El. Iar „casă de oaspeți” este Biserica, care îi primește pe toți. Și ține chip de primitor de oaspeți fiecare Apostol și dascăl și păstor, cărora le-a dat Domnul „doi dinari”, pe cele două Legi, pe cea Veche și pe cea Nouă, deoarece chipul unui împărat îl poartă amândouă, fiindcă sunt cuvinte ale aceluiași Dumnezeu. Deci, Domnul, când S-a înălțat la Ceruri, pe acești „dinari” i-a lăsat Apostolilor și celor peste vremi episcopi și dascăli. Și le-a zis [Domnul]: „Orice vei mai cheltui de la tine, Eu îți voi da ție”, căci cu adevărat au mai cheltuit de la sine Apostolii, mult ostentându-se și în tot locul învățătură semănând. (Tâlcuri Sf. Evanghelii de la Luca, Sf. Teofilact al Bulgariei)

Tradiții de Lăsarea Secului! Este obligatoriu înainte de Postul Crăciunului

Pe 14 noiembrie, se lasă sec pentru Postul Crăciunului, Postul Nașterii Domnului. Conform rânduierii bisericești se lasă sec în seara zilei de 14 noiembrie, însă, când această dată cade mier-curea sau vinerea, se lasă sec cu o zi mai înainte. Acest post durează până pe 24 decembrie inclusiv. Tot pe 14 noiembrie, în Biserica Ortodoxă este cinstit Sfântul Apostol Filip. **Ce înseamnă „lăsatul secu-lui”?** Deși cuvântul „sec” din sintagma „lăsatul secu-lui” este înțeles ca fiind sinonim cu ideea de uscat sau lipsit de grăsime, liturgistul Badea Cireșanu afirmă că acesta provine, mai degrabă, din deformarea expresiei „lăsatul seculului”, în care „secul” este chiar secolul, adică lumea cu obiceiurile sale, timpul secular, lumesc. În limba italiană, termenul folosit este „carnevale”, tradus prin renunțare la orice fel de aliment de origine animală, scrie [doxologia.ro](https://www.capital.ro). Ce înseamnă, de fapt, această „lume” explică și Sfântul Apostol Ioan: „Tot ce este de la lume, aceasta este: pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții” (I Ioan 2, 16). Ucenicul iubit al Domnului subliniază, aici, nu doar lepădarea de păcate, ci și toate lucrurile zadarnice care ne ocupă atenția și ne consumă timpul, adresându-ne, totodată, un îndemn la reînnoirea vieții prin întoarcerea către Dumnezeu. Astfel, pe lângă postul alimentar, cu bucate uscate, suntem chemați să lăsăm viața seculară și preocupările noastre lumești și să transformăm această perioadă într-un timp de rugăciune, de căință și mărturisire, de dragoste și iertare. Printre cele mai cunoscute tradiții referitoare la această zi a lăsatului de sec și care se păstrează încă în unele localități din Bucovina este spolocania sau polocania (cuvânt provenit din termenul rusesc poloskanije – „a spăla, a curăța”) – denumire dată primei zile dintr-un post mare de peste an (Postul Mare sau cel al Nașterii Domnului). În această zi, vasele în care s-a gătit și s-a mâncat de dulce se curățau și se urcau în podul casei, după care se coborau vesela și tacâmurile speciale pentru perioada de post. (<https://www.capital.ro/calendar-ortodox-2020-traditii-de-lasarea-secului-este-obligatoriu-inainte-de-postul-craciunului.html>)

CĂLENDAR ORTODOX 2020

Despre Sfântul Apostol Filip. Originar din Betsaida Galileii, este cel de-al treilea Apostol chemat de către Mântuitorul Iisus Hristos. **Sfântul Filip**, întâlnindu-l pe Natanael, i-a zis: „Am găsit pe Cel despre Care a scris Moise în Lege și proroci, pe Iisus, fiul lui Iosif cel din Nazaret” (Ioan 1-45). După Înălțarea Domnului la cer, Sfântul Filip a propovăduit credința creștină în Asia. Documente descoperite recent atestă faptul că Sf. Ap. Filip l-a însoțit pe Sf. Ap. Andrei în Schitya, Dobrogea de astăzi, pentru a face cunoscut cuvântul lui Dumnezeu. „În cercetările mai noi s-a ajuns la concluzia ca **Sf. Ap. Filip** poate fi așezat lângă **Sf. Ap. Andrei** ca misionari pe pământ românesc și, de aceea, pentru noi românii ziua aceasta este tot așa de importantă ca și aceea dedicată Sf. Ap. Andrei”, afirmă prof. univ. dr. Emilian Popescu.

Ioan Hrisostomul - 13 Noiembrie - arhiepiscop și patriarh de Constantinopol, părinte grec al Bisericii, patron al epilepticilor, al oratorilor, al predicatorilor.

„Aceasta este rugămintea mea către voi: dați copiilor numele sfinților și ale dreptilor... de aici, de la nume să începem și noi să modelăm sufletul copilului nostru. Să intre numele sfinților în casa noastră, la botezul copiilor”.

Sfântul Cuvios și de Dumnezeu purtătorul Părintele nostru **Grigorie Decapolitul** s-a născut la sfârșitul secolului VIII, în jurul anului 790. A dus o viață monahală exemplară și a rămas renumit pentru dârzenia cu care a apărut cultul icoanelor. A murit într-o mănăstire din Constantinopol, în ziua de 20 noiembrie 842. Cinstitele sale moaste, după mai multe veacuri de mutări dato-rate vi-tregiei vremurilor, au fost aduse la Mănăstirea Bistrita din județul Vâlcea, unde se află și în prezent. În anul **1950 Sfântul Sinod** a hotărât generalizarea cultului său în toată Biserica Ortodoxă Română, prăznuirea sa fiind pe **20 noiembrie**.

Apostolul de astăzi, din versetele de început ale capitolului al patrulea, este o pledoarie grăitoare pentru unirea Duhului din Biserică. Este vorba nu doar de o unire între iudei și elini, ci de o unire în înțelesul cel mai cuprinzător – unitate în cuget, unitate în duh, unitate în țeluri și unitate în mijloace. Suntem una, susține Sfântul Pavel, în Sfânta Treime, numind fiecare dintre lpostasurile Dumnezeiești - Duhul, Domnul și Tatăl unite într-un Dumnezeu. Mai mult, spune Sfântul Apostol, suntem un trup (...), o credință, un botez. **Un trup.** Cum suntem trup? Sfântul Ioan Gură de Aur spune că trupul cel unul de care vorbește Sfântul Pavel cuprinde credințioșii din întreaga lume, toți cei ce sunt, cei ce au fost și cei ce vor fi. Așadar, prin expresia un trup se înțeleg toate mădularile Sfintei Biserici: toți acei oameni din Vechiul Legământ care au fost plăcuți lui Dumnezeu și creștinii din veacurile viitoare ce vor fi plăcuți lui Dumnezeu. **O credință.** Suntem de o credință. La Dumnezeiasca Liturghie, rostim toți, împreună – fie cu gura, fie cu inima -, Simbolul Credinței, Crezul. Articol după articol, acesta deslușește cu de-amănuntul credința ortodoxă pe care o împărtășim cu toți. **Un botez.** Dacă suntem creștini ortodocși, am început pe deplin viața noastră în Hristos prin Sfânta Taină a Botezului. În Biserica lui Hristos nu există decât un botez. Deci, rezumând, noi, ortodocșii, suntem una în Dumnezeu, Preasfânta Treime: **Tatăl, cel peste toți; Fiul, cel prin toți, și Sfântul Duh, cel întru noi toți. Avem un trup, o credință, un botez.**

† BIBLIA †

Să luăm aminte! Să citim Sfânta Scriptură!

În fiecare zi este bine să citim Cuvântul lui Dumnezeu. Săptămâna aceasta citim din Evanghelia de la **Luca** capitolele **1-7**. Câte un capitol seara, în fiecare zi. Din Psaltire în fiecare zi câte o **Catismă**. Vineri seara se adaugă **Paraclisul Maicii Domnului**.

† PAROH: Preot Daniel Țăranu † Telefonoane: 0740.133.820, 0754.325.065 †

La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri.